

ACCIO 49

CIUTADANA

EDITORIAL

Dues sentències

1932. Madrid. Uns generals inèptes, conspiradors; uns militars despitats; uns aristòcrates ganduls i viciosos; uns ensotanats llefiscosos; tota la púrria reaccionària, tota la canalla monàrquica «chulera» i «castiza», es llencen al carrer en son afany insensat d'enderrocar la República. Covards con són de mena, fan sortir uns innocents a rebre els trets de les forces republicanes que barren el país als revoltosos, mentres ells, aprofitant les ombres de la nit que s'esmuny depressa, fugen o s'amaguen. En clarejar, pels carrers de la capital, uns cadàvers, uns pobres soldats, els quals, obeïnt la veu de comanament dels seus superiors, han sigut conduïts, sense saber-ho, a un inútil sacrifici. Després la calma i uns mesos més tard la vista de la causa. Segueix la covardia. Els acusats neguen les seves malèvoles intencions. Hipòcrites i fellons, no volen tenir el gest digne de dir la veritat i arrostrar-ne valentment les conseqüències. Neguen, neguen sempre. Són uns negats; acusats i defensors. Aquests provoquen, s'insolentem, es befen de les autoritats judicials de la República, i els tribu-

nals civils republicans són tan benignes que imposen als generals inèptes i conspiradors, als militars despitats, als aristòcrates ganduls i viciosos i als ensotanats llefiscosos, unes penes minses.

1932. Castilblanco. Un poble perdut en l'estepa extremenya. Cases baixes, miserables, anti-gièniques, aspecte desolat. Sense carreteres, sense telèfon, sense res que denoti que el progrés i la civilització avancen cada dia. Uns homes analfabets, que porten de munt les seves espatlles la càrrega feixuga de molts anys de privacions i d'esclavatge, imbuïts d'unes idees noves que no han pogut pair prou bé, és llen- cen inconscients a la revolta, amb els ulls espurnejants de sang. Uns guardies civils són bàrbarament maltractats i assassinats per la follia i l'ignorància dels camperols extremenys. Passat l'espasme revolucionari, el poble continua perdut en l'estepa, aclofat damunt d'un turó, amb una grisor més trista i més accentuada que avans; la grisor de la tragèdia que ha trencat per uns moments la seva egònica monotonía. Uns homes analfabets, famolencs, corbats d'es-

SETMANARI DEL PARTIT R.F.N
DE LES COMARQUES GIRONINES

GIRONA

4 ago 1933

15 ct

ACCIÓ CIUTADANA

4 agost 1933

49

SETMANARI DEL PARTIT REPUBLICÀ FEDERAL
NACIONALISTA DE LES COMARQUES GIRONINES

Redacció i Administració: C. Carme, 13. - Girona : Tel. 199
Hores despatx: 6 a 8 de la vetlla
Subscripció trimestre: 1'75

Surt els divendres

DELEGACIONS COMARCALS

OLOT
Màrtirs de Jaca, 9

RIPOLL
Trinitat, 6-2.º

GIRONA
Carme, 13

PALAMÓS
FIGUERES
Cervantse, 3

PUIGCERDÀ
Centre Republicà

STA. COLOMA
Clavé, 23

patlles, geuen en les presons. Al cap d'uns mesos el procés. Ells no saben negar; no podrien. La pell cobrada pel sol roent d'Extremadura, se'ls enrogiria de vergonya. Els defensors que tenen en sos mans la vida d'uns infeliços, d'uns dissortats, no provoquen, no s'insolenten, no es befen de les autoritats judicials. Els tribunals militars de la República han de fer justícia, i la fan. Severa, sense atenuacions de cap mena. Unes penes de mort, unes reclusions perpètuas, molts anys de presidi.

Dues sentències per dos atacs contra la República. L'una suau, benigna, per aquells que s'aixecaren amb armes contra el règim al qual juràren servir, prometent-li fidelitat absoluta, i es revoltàren premeditadament, després d'una llarga conspiració, no per a servir un ideal, sinó per a reconquerir uns privilegis absurds que el poble va enderrocar i va escombrar per sempre en el magnific aixecament cívic del 12 i 14 d'Abril de 1931. L'altre, severa, forta, per aquells homes d'instint primari, orbs d'intel·ligència, que anhelant una millor justícia, cometèren l'error de volguer-se-la prendre per la seva mà. Dues sentències, dues equivocacions simptomàtiques, i un dels lemes de la República es: justícia per tots i per a tots.

Uns acusats a Madrid; uns acusats a Castilblanco. Els primers, gent «pundonorosa» «càballeros» de l'hampa aristocràtica, elegants, ben vestits, modals de perversió; diners a dojo. Els segons, gent inculta, pobra, robes brutes i apedaçades, famalencs, ulls cansats, espatlles corbades per un treball esgotador; espill de miseria. Per aquells, atencions, deferències,

tracte especialíssim com corresponent als de superior categoria; per aquests les manilles infamants, tracte adust i barroer, el despreci, com pertoca als desvalguts, als misers. I un altre dels lemes de la República, és l'igualtat.

Comentaris no en calen; tots son sobrers. Però els que sentim en l'ànima l'ideari republicà; els que volem que llibertat, igualtat, germanor i justícia social, no siguin tan sols paraules vanes per a fer bonic en la façana sumptuosa de l'edifici estatal, sinó que anhelem que esdevinguin una realitat viva per a esbroçar definitivament el camí de la dignificació i emancipació de l'hmanitat tota, ens sentim fonament adolorits en constatar el refredament de les multituds ciutadanes, i com aquestes posseïdes de nobles inquietuds, volen cercar per altres viaranyes, alló que esperaven i desitjaven trobar en els camins que fressaren en els seus postulats els nostres homes dirigents.

Hora es encara de fer una virada en el camí emprès. Per damunt de les picabaralles de partit, per damunt de les conveniències partidistes o de les ambicions personals, pensin els homes que tenen la responsabilitat del govern i de la direcció política, que es necessari donar satisfacció a aquesta massa ciutadana liberal que reclama el compliment estricte de les promeses fetes, si no volen exposar-se a que aquesta massa, decebuda, els arreconi definitivament per a prendre's per ella sola, tota la direcció i tota la responsabilitat.

Carles Pi i Sunyer

El nom de l'illustre Primer de Catalunya està d'actualitat amb motiu de la conferència que va donar el dimarts al Centre Catalanista d'Esquerra de Barcelona. D'actualitat més perceptible i inexcusable, car la personalitat del nostre polític és perenne i continuada.

De la preclar família Pi i Sunyer, el president del Govern de Catalunya té els seus alborígens republicans i catalanistes com un blassó jeràrquic, tramès amb un heretatge conjuntament amb el talent, la rectitud i la noblesa, que el posa per dret propi en els llocs més preeminents dels moviments culturals i polítics de la nostra Pàtria. En la història individual d'En Carles Pi Sunyer, no és possible trovar-hi cap desviació de la trajectòria recta i noble envers la realització, a totes hores, del seu pensament patriòtic i polític. L'ennobliment de la política catalana, la sensació de responsabilitat, d'aquiescència i de capacitat del Govern de Catalunya, és obra primordialment de la infiltració en els quefers de govern, d'aquesta impregnació que emana d'En Carles Pi Sunyer i que valoritza tota la seva intervenció.

No sols pel lloc que ocupa, si no pel seu valer i les seves condicions, és el primer parlamentari del Parlament de Catalunya, amb l'enaltiment de tots els debats on ell actua, i que mereix el respecte més equànim dels adversaris polítics, tant com l'admiració i l'afecte dels que, en formar la majoria, el recolzen en les actuacions.

I és aquest polític formidable, aquest polític constructiu, el que dimarts va ésser unes hores el Verb de l'Esquerra republicana, definint la seva posició en la projecció actual de la política a Catalunya.

Què va demanar En Pi Sunyer? De què es va doldre? Del derrotisme del propi poble català: de la manca de confiança en el govern, de les ironies i les crítiques que destrueixen sense edificar ni reconstruir: de la obligació, en l'hora actual, de que tots els catalans sentim la greugetat de l'hora present que ha d'estructurar definitivament la nostra Pàtria.

No va ésser la seva veu, el ressó d'unes jeremiades de desconhort o de malfiança; va ésser senzillament, un cant esperançador al camí que l'autonomia va fent i farà, dins la concepció orgànica d'una estabilitat governa-

tiva del nostre poble. Va ésser, sobre tot, una veu de concòrdia envers els que aparentment ofeguen la seva essencial catalanitat i el seu liberalisme, darrera uns prejudicis sentimentals de fons individualista, que no és possible admetre en l'hora de la revalorització del nostre poble. Va ésser, en conjunt, una apel·lació al sentiment de catalanitat dels homes liberals, perquè es reintegrin o se sumin als esforços coordinats per aixecar, tan enlaira com pugui ésser possible, la potencialitat política i nacional del nostre poble.

Que no caigui en el desert la seva veu! Dificilment una veu més assenyada i amb més autoritat podria parlar així mateix; la veu de Carles Pi Sunyer, és la veu del poble català que crida els desertors, que desperta els adormits, que estimula els apocats, que torna l'esplendor a les flames vacil·lants de la fe en els destins de la nostra Pàtria; que fa responsable a cada home, a cada català, de la seva incúria, de la seva deixadesa, del seu egoïsme, de la seva covardia, dels seus dubtes, en l'hora de les màximes responsabilitats creadores, i en l'hora de les grans transformacions.

LAUREA DALMAU

La col·laboració socialista

La campanya anti-socialista menada a cap d'un temps ençà, àdhuc per sectors esquerristes, ens ha estat sempre suspecte. En primer lloc perquè és ja una mena de cançó enfadada suposar que en la legislació de la República, tant en el seu aspecte social com en el de llibertat de consciència hi ha infiltracions socialistes, que no hi serien de no haver col·laborat aquests en el govern. Ningú, però, s'entreté a demostrar on són aquelles infiltracions, millor encara, ningú s'entreté a demostrar que les orientacions esquerranes d'aquella legislació no són pròpies i genuïnes dels partits anomenats — per nosaltres impropriament — d'esquerra burgesa.

Carregar totes les malvestats al socialisme, és una tàctica maquiavèlica i perversa si és fa amb una mira interessada; és una tàctica pròpia de l'ignorància, si es fa amb pretensions d'encertar. El socialisme, tal com ha dit Domingo i tal com el concebim nosaltres, és una nova fórmula de civilització, tan al dia i de tan pervindre, que cada dia s'imposa amb major increment.

Adhuc les tendències més aparentment adverses del socialisme, són socialitzants, és a dir, socialistes. Exemple el feixisme; exemple el nacional-socialisme hitlerià. El que hem de procurar és tenir idees clares sobre les coses i no confondre el socialisme que una democràcia esquerrana accepta, amb el marxisme, més ben dit, amb els mètodes de lluita propugnats pel marxisme, que són renyits amb els postulats de la vera democràcia.

En aquest sentit, doncs, les actuals esquerres republicanes si governessin soles, no podrien rectificar l'obra legislada aprovada i en l'avenir haurien de garantir la continuació del mateix esperit orientador en la legislació futura, a risc en altre cas de desmentir la seva pròpia ideologia o de desvirtuar el pensament que estructura la República.

Les aventatges que representa la col·laboració dels socialistes, sigui en el govern, sigui fora d'ell, escapen a tota ponderació, tant, que estem persuadits que els mateixos que voldrien bandejar més o menys airadament els socialistes, passat un temps haurien de reclamar la seva reincorporació en aquelles tasques.

Per fi, no podem oblidar els republicans els mèrits que els socialistes han contret des de l'adveniment de la República; per això, cal considerar-los un partit republicà més. És certament aquest el millor títol que els republicans d'esquerra poden atorgar al socialisme, i el que el socialisme ha d'agrir com a guasadó més assenyalat. Això vol dir que si els socialistes deixen el govern un dia, s'ha de procurar que fora d'ell continuïn col·laborant i que les esquerres governants són garantia de que no es farà marxa enrera en la legislació social i laica de la República.

La tàctica que Domingo preconitza de portar a terme una tasca fecunda de renovació social, que faci que el proletariat no es senti defraudat pels mètodes democràtics, és la tàctica que recentment preconitzàvem,

amb tota la modèstia de la nostra opinió, en les conferències al nostre Centre d'Unió Republicana. Entenem, per tant, que és la tàctica que més s'ajusta a les possibilitats d'avui; que més s'adiu amb les tendències que sobreixen la consciència del moment, en tot el món; que tenen un major contingut de racionalitat i que permeten una densa evolució sense estralls irreparables i sense injúria a postulats de llibertat humana i social, que entenem insubstituïbles.

Es qüestió de llençar temors injustificats i rompre tòpics tan absurds, com els de creure que l'economia va en fallida perquè es capgirin les tendències del capitalisme clàssic; com els de creure que en la constitució del món futur la llibertat individual és un fet sotmés a continuada revisió, per tant, afectat per contingències noves que crea sense parar el fet divers que cada dia es dona en desmentiment de l'aforisme de que no hi ha res nou sota la llum del sol.

Construïm les fórmules d'una nova llibertat i d'una economia nova. Qui no se'n adongui és que viu a ulls clucs o que no compren el que mira. El triomf de justícia que la democràcia esquerrana espera, ha d'ésser fill de l'intervencionisme estatal, que és més que un producte socialista, harmonitzat per la democràcia que, com antídote de totes les dictadures, conserva la flor de la llibertat humana en allò que és essencial i bàsic: govern del poble pel poble a través del sufragi; igualtat davant la llei, sense privilegis; solidaritat humana enfront de la lluita de classe; llibertat individual en quan no lesioni el menor interès col·lectiu.

CAMPS I ARBOIX

L'obra cultural a Catalunya

En el tancament de l'Escola d'istiu d'aquest any, a la que hi han concorregut prop de sis cents companys Mestres, el Conseller de Cultura de la Generalitat exposà els bells propòsits que té en cartera, de que arribi a convertir-se en un intercanvi entre els Mestres rurals i els de la ciutat, fent que durant alguns dies, els d'allà vinguin aquí per omplir els pulmons d'oxigen pur; per ubriagar-se en el llibre de la Naturalesa, a ple sol i aire lliure; vivint entre el rumoreig de les fonts fresques i gemades; els refilets dels ocells; l'efluvi captivant de les arbredes; la quietud i la calma aparent d'una activitat silenciosa que es reproduïx incansable en la Mare Natura; el ressó de l'esquellot d'un remat que pastura en un prat ufanós o una fondalada verdejant; en mig de la rusticitat i senzillesa de la gent camperola on l'hipocresia de la ciutat no hi és coneguda i molt particularment, viure entre els infants vilatans; conuiu entre nosaltres fent un estudi de la vida escolar nostra, treient croquis i deduccions per comparar-los a la llur de la ciutat; saturar-se del nostre ambient, per completar la superació professional que la nostra missió exigeix cada dia més... Anar nosaltres a ciutat a assaonar-nos l'esperit de les belleses de la vida agitada; impressionar, assadollar la Psiquis particular de cada un de nosaltres, fugint de la vida quieta i reposada de la ruralia; adquirir coneixements de perfeccionament en el nostre camp missional; estudiar normes, sistemes i projeccions practicament en la vida escolar entre els companys i alumnes d'allà, més afavorits que nosaltres en els medis d'obtenir tot el material i annexes necessaris que les més grans exigències de l'Escola Moderna pot pretenir; fer, en fi, un puliment un barnissatge, un arrodoniment de coneixements en els Mestres, per poguer aplicar-los en els moments oportuns...

Admirable! Formós en tots conceptes.

Aquest intercanvi, aquest complement de superació, que solament l'artista té al seu abast aquí i allà, desplaçant-se d'un punt a l'altre per anar copsant-ne totes les vitalitats tota la bellesa, tot el més atractiu de caire adequat a l'Art, hauria d'ésser un element factible, un mitjà fàcil a tots els oficis, a totes les branques del saber, ciència, art, bellesa.

El dia que tot aquest sistema, pugui ser un fet real; el dia que el Govern compti amb la manera de poguer lograr que aquesta alternància, que aquesta convivència, que aquesta descentració es faci com a norma saludable al cos i a l'esperit de tots, aquest dia, obrirà una nova era d'igualtat, d'equiparació, que farà, que així com fins avui la ciutat engoleix famolenca tota l'embranchada inicial, espiritual i material, així com és un imà d'atracció egoista i ambiciós, si que també voluptuós, vagi perdent tota aquesta prioritat, cedint

poc a poc del seu prestigi, dels seus privilegis, del seu ascendent enlluernador, i confonent-se ritmicament amb els pobles i les viles, amb facilíssima assimilació, ens faran més germans, més familiars, més tots de tots, una família comprensiva, sincera, on el pagès del camp, el Mestre rural, el Metge de la ciutat, l'obrer vilatà i el treballador de la capital seran atrets per un igual allà i aquí i viceversa.

Però... hi ha un factor importantíssim, difícil, (no impossible) de solucionar. És la qüestió econòmica. És el problema de sempre. És el punt àlgid; és l'aneurísina candent mundial; el suport que encara aguanta contra tot, i contra tots, l'estabilitat d'un desequilibri causant de tots els conflictes entre els desheretats, entre les classes oprimides i entre els que lluiten sempre per a armonitzar el sentit humà igualitari; el morb que impeleix a tots els elements més impetuosos a extrems de violència i manté testaruts, aferrats als seus dominis intransferibles i intangibles al seu entendre, als preferits de la veleitosa fortuna heretada o conquerida...

La verdadera revolució republicana ha de residir precisament en aquest punt primordial de la vida social. No volguem enganyar-nos i reconeguem tots, que aquest tirà, aquest déu, al que rendim culte desproporcionat tots; des del més humil al més poderós; des de la clericalla al magnat; des de l'humil pària (per necessitat) al que s'ofega en l'opulència, es viu enlluernat amb el "Diner", fonament de totes les lluites, les guerres, les ambicions, les envejes, els egoïsmes, els odis, les diferències en la família humana; aquest element que ha convertit l'espècie en una fera rebel a tota sensata reflexió equilibrada de confraternitat i que perdura a pesar de tot. En ell rau el mal de tots els mals i hem de reconèixer en aquest cas, que els més avançats que preconitzen la desaparició del "Diner" per lograr el primer pas de pau i germanor entre els homes de bona voluntat, tenen raó. Es per de més voler sostenir teories de que l'ambició fa l'home més perfecte i el mou a avançar cada dia en el camp científic. Aquesta ambició innata en tot ésser terrenal, es produiria igual sense el diner, sense la necessitat suprema de la lluita de classes per la vida. Jesucrist fou un precursor de totes les teories sanes, de totes aquestes revolucions de transformació que el Món haurà de sofrir més tard o més aviat. El poder dels amos de la riquesa i els seus més addictes, el sacrificaren. Avui, els que vergonyosament es diuen els seus Ministres, són els més fervents defensors de les teories antitètiques a les del màrtir del Calvari. Però paulatinament van sorgint de tant en tant homes amarats de fé i de convicció com en Ferrer Guardia, com en Pau Iglesias, Costa, Jaurés i d'altres. Avui som una legió, que

anirà cada dia fent més prossèlits i anirà pesant cada vegada més en els Destins dels pobles...

Propòsits, nobles, sublims, vidents d'una nova societat la del nostre estimat Conseller de Cultura; però ell mateix, que té una claredat de les coses; ell que és un enamorat de la Natura; un aimant ineludicable de l'Art, la poesia, la bellesa; ell que fins en l'exili visqué, amarat de romanticisme; ell que és un filòsof espiritualista, ofega a contra cor la realitat descarnada del moment, amb el seu propi optimisme, fill d'un temperament incontrolable adorador de les inigualables variants folklòriques comarcals; ànima d'infant gran, plé d'amor i tendresa pels petits escolars; protector dels forjadors de les intel·ligències... sap prou, i no precisa tocs d'atenció, perquè ho viu i ho sap sobrament, que si a l'obrer del Magisteri no se li soluciona la qüestió econòmica, molt particularment a les classes pàries, als mils que es troben estancats en un sou ínfim, en un sou suficient, vergonyós encara malgrat els esforços de la República, seran sempre els privilegiats, els mimats ocasionals de la Fortuna, els que per causes diverses poden econòmicament disposar de mitjans, els que podran sempre traslladar-se, els que podran aprofitar-se únicament, de l'Escola d'Istiu i de totes quantes manifestacions profitoses en aquest sentit puguin disposar-se pro-Professionalisme del Magisteri...

Aquest any hi han assistit prop de 600 companys. I quans som els que per diverses causes econòmiques no hi hem pogut assistir, plorant-nos el cor? Quants som els que no disposant de dugues o tres centes pesetes de superàvit en el nostre minço pressupost, per poder-les esmerçar en viatjes, fondes i demés accessoris, hem hagut de rendir-nos a l'evidència impotent i seguir a casa fent equilibris per poguer sortir del pas, amb una recança aclaparadora de totes les nostres il·lusions i sensibilitats més íntimes?... L'obra cultural, ha de ser obra de tots els professionals, no la d'uns quans; i és per això que admirem i aplaudim els bons desitjos, les bones intencions, els nobles propòsits d'En Ventura Gassol, pro-Magisteri, però o caldrà primer donar una solució més favorable a la nostra situació econòmica, sobre tot als Mestres rurals, per part de l'Estat o de la Generalitat, o haurà de ser el Govern de Catalunya per mitjà de la Conselleria de Cultura qui obri un Crèdit o un sobre-sou per pagar l'estatge a la ciutat del major nombre de Mestres que sentim els batecs de superació per bé de la República i de la nostra estimada terra catalana.

ARTEMI CASANOVAS

La Canya, Agost de 1933.

Interessos contraroposats

El Conveni comercial amb l'Urugai ha tingut la virtut de desvetllar sentiments contraris en diferents regions espanyoles, principalment Galícia i Catalunya pel que pogués resultar de dit Conveni.

Si el règim federalista fos un fet a Espanya aquest petit conflicte interregional no hauria tingut lloc tota vegada que la part contrària hauria pogut abstenir-se d'intervenir en el contracte. Si la nostra Autonomia fos total potser tampoc seria conflicte la protesta de la regió gallega germana. Però ni una cosa ni l'altre té realitat i l'actual Govern espanyol es troba entre una alternativa perillosa que l'obliga a ajornar l'aprovació definitiva del dit contracte comercial amb l'Urugai.

Galícia suposa, potser equivocadament, que l'esmentat Conveni ha de perjudicar-la en els seus interessos ramaders, i diem potser, perquè el Contracte sols suposa per part de la nació sud-americana la possibilitat de fer-se un nou mercat per les seves carns congelades. El Govern espanyol autoritza a l'Urugai per l'exportació a Espanya fins a un total de 8.000 tones de carn congelada i 4.000 en carns conservades en el cas de que trobin mercat en la Península. Els exportadors de l'Urugai doncs, haurien ans que tot trobar clients a qui poguer col·locar aquesta quantitat de carn. En el cas dels sub-productes i caps en viu l'Urugai disfrutaria de nació més favorecida.

En compensació a la possibilitat d'exportar el nombre de tones de carn ressenyades, l'Urugai es compromet a considerar l'oli d'oliva espanyol, els vins espanyols, les conserves, i les olives, d'articles de primera necessitat, exceptuant-los del pagament en or en quan el 25 % que pesa sobre els drets d'importació. No cal dir que Catalunya en surt beneficiada completament ja que l'exportació de carn per res pot afectar-nos per no ésser grossa en la nostra regió el nombre dels que es dediquen de plé a la ramaderia.

Perquè el llegidor pugui fer-se càrrec de la importància que la signatura té per Catalunya sols direm que la diferència de la balança comercial amb l'esmentat país es de pesetes 24.907.996, segons les últimes estadístiques espanyoles, quantitat que s'enlaire a pesetes 36.456.200 segons dades facilitades pel ministeri de Relacions Estrangeres de l'Urugai. De prevaleixer doncs el criteri revisionista fins a l'extrem de deixar sense efecte el Conveni comercial proposat, és evident que el nostre comerç d'exportació, en productes precisament agrícoles, en sofriria el capolament d'aquells 24 milions, segons nosaltres, i que l'Urugai estima que pràcticament pugen a 36 milions de pesetes.

D'aquí l'assemblea magna celebrada no fa molt a Reus en pro del tractat amb l'Urugai que va tenir la virtut de reunir a un important nombre de productors de tot Catalunya i

d'altres regions d'Espanya tota vegada que el que són compromisos del Conveni beneficia altament a la majoria dels interessos espanyols, perquè regions productores d'oliva ho són Andalusia i Tarragona, i Múrcia en el que fa referència a altres productes de la terra, i sense tenir en compte el vi recollit en els esmentats i altres indrets d'Espanya. En canvi l'Urugai compta sols amb una autorització per obrir-se mercat dintre d'Espanya, en concurrència, no sols amb la ramaderia gallega, si que també amb l'estrangera, per tenir Espanya que importar caps vius amb que atendre a les necessitats del creixent consum, mentre que la producció espanyola es troba salvaguardada per una autorització, i sense limitacions de cap mena, contràriament a l'autorització de l'Urugai, que neix a base d'un contingent.

Els interessos regionals gallecs tenen dret a reclamar, en el suposat que el tractat amb l'Urugai suposi mutilació de la seva riquesa. De totes maneres, abans hi ha que estudiar seriament si el mal troba compensació en el tot nacional, ja que es el tot nacional el que ha de prevaleixer econòmicament en tots moments.

Galícia compta amb un 1.100.000 caps de bestiar boví que rendeix a aquella regió 73 milions de pesetes anyals, xifres de 1932. Però aquestes xifres són insuficients per abastir el mercat nacional, del que resulta un preu car pel consum interior, qual índex podria quedar rebaixat mitjansant l'importació de carn congelada o conservada, en el suposat també que el nostre poble s'avingués a consumir-les. Podria ocórrer també que la preocupació dels interessos gallecs sia més una temença a la competència que la defensa raonada d'un dret agermanat al que és conveniència del consum nacional i fins al general econòmic d'Espanya.

Malgrat ésser demostrat l'alta avantatge per Espanya la signatura d'aquest Conveni comercial amb l'Urugai la seva discussió ha quedat de moment ajornada amb notable perjudici dels interessos catalans i d'algunes altres regions espanyoles, i és que, moltes vegades, les conveniències econòmiques han de supeditar-se als moments polítics. Aquest Contracte obliga una vegada més a pensar amb el sistema precontitzat pel gran Pí i Margall.

PERTINAX

L'actuació de les Comarcals

Després del II Congrés Nacional l'Esquerra Republicana de Catalunya, queden en peu alguns problemes que en el dit Congrés no se'ls hi donà resolució franca, sigui pel que sigui, però que les Comarcals cada una per sí han de resoldre amb pit ferm, per no caure en la tonteria de no donar-se per enteses en questions que són l'essència de la República: Lleis làiques i Reforma Agrària.

Hi han problemes, que modernament s'els hi donà la conceptuació de trivials, de tercer ordre, però que si esbrinem bé en el seu interior, existeixen les claus que expliquen el perquè de la follia que empren les dretes en llurs campanyes contra nosaltres. Recordeu quan les lectures de "El Motín" d'En Nakens, que molts deien: "Quina mania, la d'aquest home; la Religió, una cosa tan rebregada, en que avui ja ningú creu" però que avui per dissort nostre, encara és el caball de batalla per la imperícia d'alguns republicans que ens manen, en no haver sabut fer la verdadera poda.

Fem memòria i sabrem que tots els alçaments i "pronunciamientos" han sigut fomentats en la pretesa persecució religiosa i no menys que pels drets que diuen arrebasats a la ex noblesa sobre la terra espanyola.

Doncs bé, si aquella matèria tan cohejada, la Religió, ha d'ésser encara el primer pas a donar per tot revolucionari, perquè alguns que es diuen nostres dirigents entretenen els seus ocis en fer impossible i inacabable la formalització de les lleis làiques i com alcaldes es permeten donar permisos per efectuar actes religiosos en mig del carrer, actes que desdiuen del nostre Codi, la Constitució? No és vergonyós que en les capitals nostres segueixin fent processons quan els pobles petits les han deixat? Per què hem de permetre una rifada tan gran? Si no hi ha pit per resoldre d'una vegada aquests "afers" que es dongui pas franc a altres homes que sabran fer el que aquests edils practicant la "conllevancia" n'osaben o no volen afrontar. No s'ens vingui amb el conte de que no hi ha majoria en molts Ajuntaments per acordar el tal compliment, perquè si mal no recordem, la Constitució és per seguir-la tots els espanyols, i com més alt el càrrec que es representi, més indicat per acatar-la, sols sigui com exemple. Es per ací on s'ha de començar a fer quelcom de profit, és a dir, donant actes per paraules emeses i si no deixar-ho per altres; no fer nosa.

El vertader treball de les Comarcals, ha d'ésser en els seus acords concisos i seriosos, el de prevenir que es desmoralitzi el republicà autèntic que està boca-badat al veure com els personatges s'enxesteixen uns

amb els altres per conquerir càrrecs, i com els mitjes-tintes acaparen tot el que es presenta i per comble fan la traveta a companys honrats! En les reunions de delegats de la nostra Comarcal fem ressaltar sempre la cura que s'ha de tenir en no acabar de defraudar al republicà de bona fé, perquè del contrari la mort de la República seria inevitable, ja que en mans de dretes, per més que fossin republicanes, tots els postulats que tants anys han costat per conquerir-los, serien labor feta endebades.

Esperem es reflexioni, perquè els pobles petits, que són els que hem patit més, estem tips d'esperar coses de profit i de millorament general i per no tenir que fer un va i tot, estem cada dia sotjant en els Butlletins Oficials coses que aixequin la moral ja molt decaiguda; per què és trist que una vegada que el poble espanyol tingué coratge per foragitar del seu sol l'infecte Monarquia, hi hagi gent que s'anomeni republicana i en nom del poble no faci altre cosa que fer mèrits perquè torni.

I no parlem dels nomenaments de càrrecs en les altes esferes d'Espanya i de la mateixa Catalunya, talment sembla que tothom es posi d'acord per posar-nos pedres al fetge d'ensurts. El bon republicà, aquell que ha esperat anys i anys, ha de veure que els seus botxins d'anys enrera, són els que l'hi han de fer les lleis; que mentre els del ro d'Agost es passejaren, els de Castilblanco, carn del poble, arrossegaran per les presons d'Espanya la seva ignorància que aquells els donaren com cèdula personal per passejar-se arreu del món com un esclau.

Les Comarcals tenen que pressionar els governants de tal manera, que els nostres dictats després de controlats, siguin la verdadera essència de les lleis nostrades. S'ha d'acabar de fer bé, sinó, el republicà que veié en la República la seva esperança no hi veurà altra cosa que la seva martiritzadora.

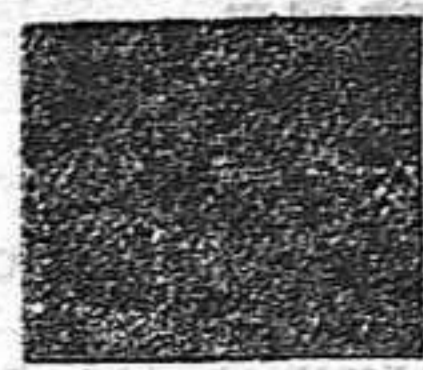
Senyors: Que ha de durar molt això?

NARCIS SUNÉ

Tortellà, Agost de 1933.

LLISTA DELS CENTRES D'AQUESTA COMARCA QUE HAN SATISFET A LA COMARCAL DE GIRONA LA QUOTA QUE ELS HI CORRESPON I QUANTITAT LLIURADA

Centre Republicà Federal de Vilopriu — — — — —	Ptes. 6'90
Centre Republicà Federal de Català de Serinyà — — — — —	Ptes. 19'00
Centre Republicà Federal de Sant Gregori — — — — —	Ptes. 30'00
(Dites quantitats corresponen a la quota de sis mesos)	
Quantitats rebudes des del dia 29 de Juliol a 4 d'Agost de 1933).	

P.R.F.N.c.g

notes de carnet

LA TASCA DEL SECRETARIAT

Enterat a varis socis del Centre Republicà Federal del motiu pel qual han estat citats pel Jutjat de primera Instància, d'acord amb el seu desig.

A petició d'un inscrit en el nostre Centre, fet un borrador de contracte de traspàs d'una tenda i mobiliari mereixent l'acceptació per part de les dues parts contractants.

Convocat a l'Alcalde de Vilademuls i a la Junta Directiva de Sant Esteve de Guialbes amb la finalitat d'aconseguir una política de concòrdia favorable als interessos morals i materials d'aquell Municipi. Obtingut un èxit falaguer en la reunió que va celebrar-se al nostre Centre baix la presidència del senyor Joan Ballesta, de la Comarcal de Girona, i altres membres del Comitè Polític local.

Enterat a un correligionari de la Comarcal de La Bisbal no haver estat rebut en aquest Govern civil una instància que deia tenir-hi lliurada.

Escrit als nostres diputats per la Comarcal de Santa Coloma de Farnés donant-los-hi, dada, hora, i lloc per tal de reunir-se amb varis amics de Riudarenes, distanciat per petites diferències, a fi de trobar un punt de mira que els satisfagui en la seva totalitat.

Enviat a l'Ajuntament de Sant Daniel una instància dirigida a la Generalitat de Catalunya, Delegació de Girona, facilitant unes dades necessàries per poguer-la informar d'acord amb el just.

Solicitada del Municipi de Ventalló es cursi la renúncia del càrrec del Vocal de la Comissió Gestora que no va prendre-hi possessió.

Així mateix demanat altre nom al Comitè Polític de Llambilles per tal de que pugui suplir-se la vacant existent a la Comissió Gestora d'aquell Municipi del Vocal que ens correspon.

Feta gestió semblant respecte a l'Ajuntament de Cornellà del Terri, i el mateix podriem dir de Vilademant.

Cursades les corresponents Convocatories a tots els Centres, senyors diputats, i demés persones que componen la Federació del nostre Partit, per tal de que acudeixin a la reunió que tindrà lloc el dia 5 del corrent a les 3 de la tarda, en el nostre Centre.

Enviada lletra al Centre Republicà Federal de Lloret de Mar, donant-los-hi instruccions referent a un assumpte per dit Centre interessat.

Enviat un rebut de contribució al Círcol Català Republicà Federal de Verges, d'acord amb la petició que tenien feta a aquest Secretariat. Rebut també de dit Círcol l'import corresponent.

Enterat als senyor Diputat Dot-Arxé d'un assumpte recomanat en aquestes oficines.

Tramesa llettra a un nostre afiliat de Casavells interessant la gestió d'un assumpte. Aconseguida contestació favorable que ha estat comunicada als peticionaris.

L'ASSEMBLEA DEL P. R. F. N. DE

LES C. G.

(Secció local)

Dissabte passat, dia 29 de juliol i a les 10 de la vetlla, va tenir lloc al Centre d'Unió Republicana i amb bastant concurrència, la reunió semestral reglamentària de la Secció local del Partit R. F. N. de les C. G., presidida per En Joan Ballesta.

Actuà de Secretari el que ho és del Comitè, senyor Codina. Després de llegida i aprovada l'acta de l'anterior, el President explicà

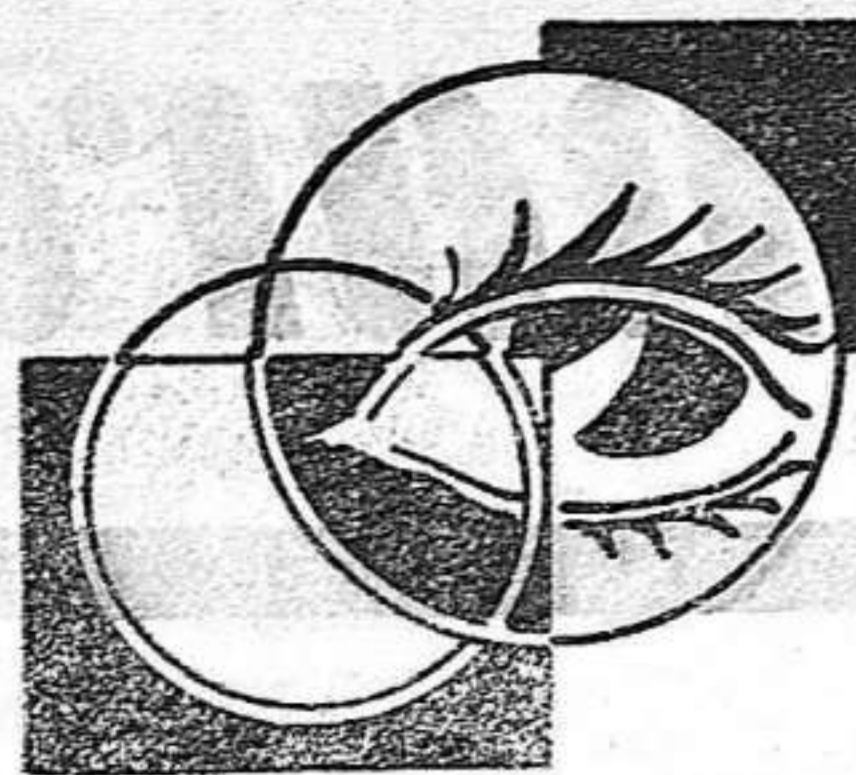
aportant tota mena de detalls, la tasca realitzada pel Comitè, tan en el que es refereix a propaganda, com a organització. Recordà la celebració d'actes d'extraordinària ressonància, com el míting d'afirmació laica celebrat al Teatre Municipal; les festes commemoratives del 14 d'Abril i primer de Maig. Explicà així mateix els treballs d'organització del cens masculí i femení i acabà posant de relleu l'en-

tusiasme i bona voluntat de tots els companys de Comitè per a portar endavant la tasca que els hi ha estat encomanada. Obert debat sobre aquest assumpte, intervingueren els senyors Vila, Armengol, Cerezo, Morillo i Dalmau Casademont. Les seves intervencions de fiscalització assenyada i crítica cordial, les unes, d'elogi les altres, motivaren unes noves paraules de la presidència per aclarir tots aquells punts que oferien dubtes, donant satisfacció d'aquesta manera, als companys samsambleistes. Fou aprovada per unanimitat la tasca del Comitè i el criteri sustentat pel senyor Ballesta, emmarcat en la més pura doctrina federalista.

Després el senyor Cerezo llegí la memòria de la gestió municipal de la nostra minoria a l'Ajuntament de la ciutat. Amb xifres demostra l'amic Cerezo, com, malgrat la campanya de difamació que menen els homes de la Lliga catalana, l'administració dels cabals públics ha sigut un model d'austeritat i que amb la seva tasca assenyada, deixen el camí expedit als futurs Ajuntaments per a realitzar totes aquelles millores que siguin necessàries per a l'engrandiment i puixança de la ciutat, al revés d'ells, que en possessionar-se dels càrrecs, es trobaren amb el ròssec del pressupost extraordinari de la Dictadura i amb aquelles pessetes que l'Onyar se n'emportà aigua avall. Feu ressaltar l'importància que té per a la classe treballadora, la construcció de la casa del nen, obra considerada innecessària per la gent lliguera, que no saben o no volen saber que en l'estament obrer, les mares es veuen obligades a abandonar els seus fills, per acudir al taller o a la fàbrica, deixant els infants exposats a tots els perills. Parla també de l'obra cultural, amb la creació de beques per als fills dels humils; ellogia, entre sorollosos aplaudiments, la conducta altruista de l'alcalde accidental, senyor En Josep M. Dalmau Casademont i acaba donant a conèixer alguns dels projectes a realitzar, s'aprovà la gestió de la nostra minoria i s'aplaudí l'exposició feta pel company Pere Cerezo.

El comptador-tresorer senyor Serra, llegí l'estat de comptes que dona un remanent de 203 pessetes a favor del Comitè. Es aprovat.

També s'aprovaren algunes proposicions per a passar a estudi dels organismes superiors. Es dissertà sobre qüestions d'ordre intern, fent ús de la paraula varis assembleistes. El company Cerezo donà compte dels treballs que porten a terme els diputats del nostre partit al Parlament de Catalunya, obtenint el beneplàcit de l'assemblea, i després d'alguns precis de diversos companys, el president donà per acabada la sessió.

ESPIELL

En un bisetmanal de la nostra ciutat s'atacaven darrerament i en forma perfectament analfabeta, els Cursets organitzats pel Ministeri, ignorant-se—oh, Santíssima ignorància vacants que deixen els religiosos que cuiden de la Segona Ensenyança.

En l'alludit periòdic s'embestia també els Cursets de Selecció Professional del Magister, ignorant-se — oh, Santíssima ignorància dels savis de la "Lliga" en cinquanta mil matèries! — que aquests Cursets s'organitzaren per proveir les escoles nacionals de recent creació, aspecte aquest que res té a veure amb la substitució de l'ensenyament religiós.

Doncs bé, l'articulista en qüestió criticava la superficilitat del "Cursillo" com si amb ell s'improvisessin mestres i catedràtics. Que no sab que tots els concurrents als Cursets tenen els seus estudis acadèmics prèviament realitzats, i aquestes proves que ara executen són en definitiva una garantia més que els exigeix l'Estat? Si no ho sab, per què tracta dels "Cursillos" amb aires propis de "rebuznos"?

I si coneix la qüestió, perquè menteix tan impunament?

La República es troba en un moment interessant davant la unió ja gairebé planejada dels partits republicans d'esquerra, els quals sintetitzaran llurs aspiracions en un programa comú.

L'essencial és que el Partit Socialista, tan admirablement organitzat, tan lleial a la República, no sofreixi la més lleu preterició, i

que l'obra social i renovadora portada a cap fins ara es vagi sedimentant i acreixent.

Molt oportuna i plena de suggerències la recent conferència del Conseller-Primer de la Generalitat, senyor Carles Pí Sunyer, la il·lustre revelació política que amb tan d'encert ve presidint el Govern de la Catalunya autònoma.

Amb la seva acostumada densitat doctrinal i clara visió de la realitat, Carles Pí Sunyer ha senyalat un atinat camí d'orientació esquerrista.

Confiem que amb l'ajuda de tots i amb una completa coordinació interna, "Esquerra Republicana de Catalunya" podrà assenyadament encaminar-s'hi.

Referent a l'ensenyament primari, la República creà un nou organisme: el Consell Provincial. Sabeu qui el presideix en l'actualitat? El senyor FONT I FARGAS, tradicionalista, difamador, personatge que ha medrat en tots els camps polítics, de nul·la solvència intel·lectual, de complet descrèdit quant a moralitat.

Per afrontar aquesta vergonya i mirar de recuciar-la, sabem que un grup de mestres liberals de les nostres comarques preparen una seriosa protesta i estan disposats a fer tot el possible en pro de la decència ciutadana.

Inútil dir que a ACCIÓ CIUTADANA trobaran en tot moment la millor hospitalitat.

El dia 2 d'Agost de 1931, el poble català va manifestar-se unànimament en pro de l'Autonomia de Catalunya. Malgrat els dos anys transcorreguts l'Estatut votat no està plenament en vigència. El poble espera el total traspàs de serveis.

FETS QUE INDIGNEN

El respecte a altri, al semblant, al pròxim, que sentim a dintre nostre fa ésser-nos massa tolerants amb els enemics passius de la República. Amb aquells homes que enyoren la pressió brutal d'uns quants sobre els demés, d'uns pocs sobre els molts, d'una minoria contra una majoria. No importa el nombre ni la condició. Cal dominar, menysprear, fer ajupir. Fora tota raó i justícia. Enyoren aquells temps que va arribar un moment que també varen odiar, però han passat ja alguns anys i no ho recorden. Són flacs de memòria. Sols veuen la llibertat total del present i la felicitat del consemblant els molesta, els mortifica.

De la nostra passivitat en neix la valentia dels que fins ara, per temença, havien callat, i aqueixa valentia els porta ja a fets intolerables dintre un règim que tothom té assenyalat e lseu camí. Ens molesta la campanya que d'algun temps portem a cap, però, ens veiem obligats a continuar-la fins arribar a que cada ú compleixi amb el seu deure.

No voldriem ésser titllats d'antireligiosos al perseguir la finalitat que ens hem proposat portar a terme, puix pretenim solament que acabi la pressió que des de les esglésies, i dintre d'elles els confessionaris, i les trones, ve fent-se contra la llibertat dels creients en assumptes completament terrenals. Bé està que l'església compleixi la seva missió de dirigir a aquells que creuen en l'existència d'un altre món pel camí de les oracions, penitències, i aportacions materials que, mentres preparen una bona estada (?) un cop traspassat, serveixen perquè es vicaris de Crist, gaudexien en la terra, en aquest món despreciable, d'aquelles comoditats sols conegudes pels potentats, o d'aquells altres, ben pocs per cert, que amb la seva suor i el seu esforç, han arribat a crear-se una posició. Ensenyant aquest camí, de tots desconegut, l'església ha aconseguit ésser una entitat de les més riques de la terra, potser la més rica de totes, sense comptar amb la riquesa personal de tots els que d'ella en formen part.

Ja es prou que la República vulgui tolerar a-

quest mitjà de vida a uns homes que ho són tot menys treballadors. Es altre faceta del respecte de la República, encara que aquest respecte, porti en si mateix el reconeixement de vagància d'una part de subdits que són espanyols.

Doncs contra aquest respecte, contra aquesta flaqueza, contra aquest reconeixement, un cert nombre d'aquells homes qual missió exclusiva en la terra és predicar la pau, l'amor, el respecte entre els homes d'acord amb la doctrina de Crist, és desgargamellen en escampar odi, guerra, desconsideració, no entre els homes germans per naturalesa, sinó contra els homes d'un mateix poble, d'una mateixa regió, entre catalans, entre espanyols. La seva gestió de no ésser aturada, pot fer viure a Espanya hores tan llastimoses com les viscudes en la guerra dels "Carlins", guerra inspirada pel clero espanyol.

Cal aturar-la, cal prevenir-la. Com? Prohibint, impedit que el clergat espanyol faci política. No permetent que des de la trona es despotriqui contra el règim constituït, privant que dintre l'església es parli de política terrenal. Així ens asseguren que va fer el dia 2 i el dia 7 de juliol el rector de Sant Esteve de Guialbes al dirigir la seva paraula als catòlics assistents a les funcions religioses, amenaçant amb excomunionis tots aquells que no li facin costat en qüestions polítiques.

Aquesta amenaça que a nosaltres no ens fa fret ni calor, a les pobres dones les atemoritza, les acovarda, les posa nervioses, les coacciona.

Contra aquest abús, és imprescindible quedin mermades les seves llibertats expositives, demostrant-li no hi ha llibertat per aquell que sap complir, ans que tot, amb el seu deure de ciutadà. Si no es fa així, sinó prevenim, sinó curem aquesta follia d'una bona part del clergat espanyol pot arribar un moment que hagim de lamentar e lno haver volgut prevenir aquest perill que cad adia més, en variades formes, s'escampa pels poblets de les nostres comarques.

BAIX EMPORDA

PALAFRUGELL

Organitzada pel Sindicat Unic de Treballadors, va tenir lloc el dimarts de la setmana passada, una conferència a càrrec de Josep Robusté el qual dissertà sobre el tema "Orientacions sobre organitzacions obres".

Fou una vertadera llàstima la poca concurrència que assistí a l'acte, ja que l'orador, amb paraula fàcil, exposà un seguit de conceptes sobre els malestars de la C. N. T. i sobre l'altíssima conveniència d'anar a la unió sindical de tots els obrers, altament interessants.

En acabar l'acte, el president del Sindicat anuncià noves conferències a càrrec de prestigioses figures del camp obrerista.

Passa uns dies entre nosaltres l'amic Domènec Clara, president de l'Ateneu Enciclopèdic de Barcelona.

Acabada la Festa major i per motius ignorats, desaparegué el propietari de l'"Sport Bar". Amb tal motiu resta tancat l'establiment.

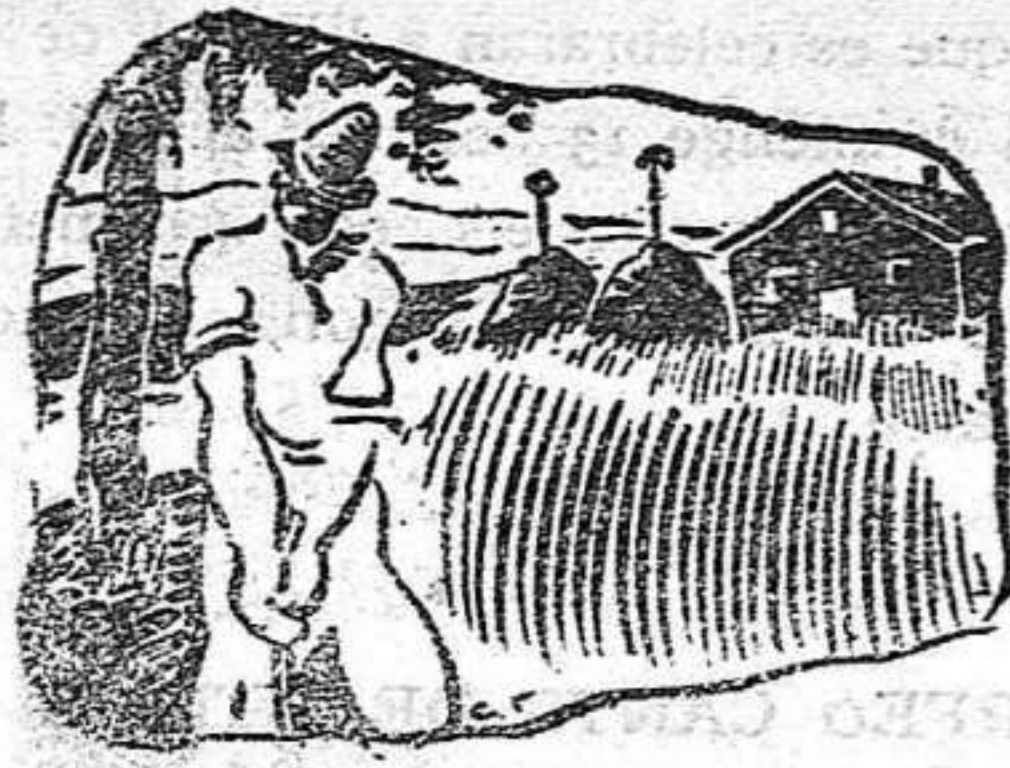
Amb aquest són ja dos els establiments que en el carrer de Cavallers han sigut clausurats per haver-se'n absentat els propietaris.

Divendres de la setmana pasada fou trobat mort, en el camí de Tamariu, el popular "Poncell". Amb ell desapareix el més ferm puntal de la bohèmia de la popular barriada marítima. Serà des d'ara gairebé impossible trobar a Tamariu qui, amb la migradesa del viure d'un pescador amb to menor, li sobri humor per asseure's a la taula de la primera colla que arribi i juntar la seva veu al cor que irremeiablement es forma darrera de cada àpat, cantant fins a l'infinit.

Al trobar buida la seva cabana, hem sentit com si a Tamariu hi faltés quelcom estretament lligat amb el quadre natura' de la platja.

Reposi en pau.

C.

GARROTXA

BESALÚ

CAPELLANS ANTICATÒLICS

Una campanya iniciada pel nostre company i amic Pere Llongarriu, ratificada des d'aquestes mateixes pàgines pels companys de Tortellà, ens cal a nosaltres també posar en evidència perquè tothom n'hagi esment, les qualitats d'un senyor que s'esgargamella des de la trona de l'església esbufegant i llençant fobia contra l'ensenyament laic i les lleis revolucionàries promulgades des de l'adveniment de la República.

Poca cosa positiva farà un rector des de la trona maleint a la República i a nosaltres republicans de tota la vida. D'aquestes nicieses no en fa cas ningú, si dels brams d'ase no n'arriba cap al cal, també perden el temps escupint a una mar de republicanisme si creuen que amb aquests procediments han de tergiversar-ho tot. La seva malícia no fa donar-los compte que juguen amb foc i que aquest foc ha de cremar-los necessàriament, car de les seves prèdiques no en fem cas ni poden causar-nos cap efecte als republicans tota vegada que ja no anem a escoltar-les ni en tenim necessitat per a la tranquil·litat de la nostra consciència, i en canvi dels seus, sols fan contents als cavernícoles dictadors i als

reaccionaris antirepublicans. Mentrestant els catòlics que es daleixen per sentir la paraula de Déu, aquests resten defraudats completament i van donant-se compte que aquesta gent vestida de dol són uns farsants que estan encara més distanciat que ells de les doctrines de Crist i de mica en mica van aborrint-los per acabar perdent les creences tradicionals i tot això per culpa d'aquesta gent que s'entretenen a predicar unes doctrines que ells són els primers a no practicar la qual cosa contribuirà a que es perdi completament la religió.

Amb el procedir que venen fent gala els representants de Crist aquí a la terra, en un termini no molt llarg no tindrà Déu al seu costat més que quatre cavernícoles enemics acèrrims del poble i de les seves llibertats, però aquest ja es ciudarà de mica en mica d'anar-los eliminant o subjectar-los a la realitat. Ja veiem quins profits porten per la religió: al poble l'hi han fet molt de mal, però se's ha acabat d'una manera absoluta que no reixirà mai més.

Ves que deuria importar-los a ells que per mitjà de l'estudi laic es vagi a fomentar la cultura i el millorament intel·lectual de l'infant. Si ells volguessin que a la vegada els nostres fills aprenguessin també doctrina, la seva obligació seria ensenyar-ne, però que s'abstinguessin de criticar els ressorts que fa servir la República per fer-los cultes i nobles.

Voldriem que el senyor Rector ens digués quin mal exemple dona a l'infant l'Escola laica, que es la que des de 2 anys tenim en el poble, a la vegada que nosaltres també li direm que mai més s'ocupi de coses que ben res l'importen, puix del contrari la nostra repressió serà inexorable.

EL CORRESPONSAL

Besalú, agost de 1933.

Partit Republicà Federal Nacionalista de les Comarques Gironines

Reunió de la Federació del Partit

Es convoca a tots els Centres i persones que formen la Federació del nostre Partit per la reunió que tindrà lloc el proper dissabte dia 5 del corrent, a les 3 de la tarda, en el CENTRE D'UNIÓ REPUBLICANA, Carrer del Carme, 13, Girona, per a discutir i tractar la següent

ORDRE DEL DIA

Elecció de tres Vocals al Comitè Executiu d'Esquerra.
Qüestió del nostre Setmanari «ACCIÓ CIUTADANA».
Assumptes varis.

El President de la Federació,

Joan Ballesta

EL GIRONES

GIRONA

COLONIES ESCOLARS. — Ahir, a dos quarts de sis de la tarda, en dos magnífics autobusos sortiren en direcció de La Escala els infants gironins d'ambdós sexes que la ciutat envia a gaudir dels beneficis del sol, de l'aire i del mar.

Seguint el plan establert des de la iniciació de les colònies per "L'Autonomista", la selecció d'aqueixos infants ha estat feta solament per la inspecció mèdica, que ha visitat totes les escoles de la ciutat, públiques i particulars, sense distinció de cap mena.

Sabem que enguany, com en anys anteriors el Patronat de Colònies ha tingut la satisfacció de poder enviar-hi tots els infants escollits com a colonos per la inspecció mèdica.

Desitges als nostres infants una bona estada a La Escala, i felicitem el Patronat mixte de l'Ajuntament i "L'Autonomista" per la continuació de tan bella obra social.

EL CAMPIONAT CATALÀ DE FUTBOL. — En la reunió celebrada el dilluns passat pels clubs de la 1.ª categoria de Catalunya, no fou possible arribar a un acord sobre la fórmula per a celebrar en deu dates el campionat de futbol de Catalunya. La resolució d'aquesta qüestió que manté en viva expectació els esportius de Girona, es portarà a la resolució definitiva de l'Assemblea especialment convocada que tindrà lloc a mitjans del mes que som.

URBANITZACIÓ DE LA PLAÇA D'EN BERN. — La Comissió de Foment porta avui a l'aprovació de l'Ajuntament, un encertat projecte d'urbanització d'aquesta plaça, completament necessari per al total embelliment de la Rambla Verdager.

ATLETES SELECCIONATS. — Els atletes gironins Colomer i Salvador, del Grup E. i E. Gironí, han estat seleccionats per representar Catalunya en els Campionats d'Es-

panya que es celebraran a l'Estadi de Barcelona el diumenge 13 del mes actual. El primer prendrà part en els 200 i 400 metres lliços i en el 4 x 400. El segon, en llençament de la barra.

Bona sort!

L'ORFEÓ CANTS DE PATRIA. — Aquesta excel·lent agrupació orfeònica gironina efectuarà enguany la seva excursió anual visitant Montpeller i el migdia de França.

Sota la direcció del Mtre. Josep Baró, l'Orfeó donarà dos concerts a Montpeller, un d'ells amb la cooperació de la Banda Sta. Cecília d'aquesta ciutat, i un altre concert a Palaràs, important estació estiuenca.

Els acompanyarà el tinent d'alcalde senyor Dalmau, que portarà la representació de l'Ajuntament.

JOSEP IRLA I BOSCH. — La "Caceta" de Madrid ha publicat aquesta setmana el nomenament de Director general d'Indústria a favor del nostre estimadíssim amic senyor Josep Irla i Bosch, home d'una gran moralitat, de caràcter bo i serè, conseqüent amb els ideals demòcrates federals i republicans, i molt competent amb els assumptes que el porten al desempeny de l'alt càrrec que la República li ha conferit.

Cordial enhorabona.

A SANT FELIU DE GUIXOLS. — Els nens i nenes que formen la guarderia municipal aniran a Sant Feliu de Guixols el propinent dimecres, acompanyats dels seus mestres.

ALS PRODUCTORS I EXPORTADORS DE FRUITES. — L'Estació de Fitopatologia Agrícola de Barcelona fa avinent als productors i exportadors de fruites tinguin la màxima cura en la selecció i presentació de les mateixes evitant posar-hi les que siguin atacades per tota mena d'insectes especialment polls (coc. cido), a l'objecte d'evitar possibles confusions que anirien en perjudici de la nostra producció fruitera.

Es imprescindible, de seguida que sigui collida la fruita fer aplicacions de solucions nicotinades o bé de polisulfures per tal de destruir tota mena de polls que ultra perjudicar els arbres, fan desmerèixer la qualitat de la fruita.

Qualsevol dubte se'ls resoldrà gratuïtament a Conduexer, 14, (S. G.), Barcelona.

Ha estat concedida autorització a la S. A. "Energia Elèctrica de Catalunya" per a establir dues línies de transport de fluid elèctric a 22.000 volts, derivades ambdues de la línia de Palafrugell a Palamós, per a subministre d'energia al barri Matarrodona de Llafranc i a la finca del senyor Woewosdsky en terme municipal de Palafrugell.

S'ha autoritzat a Francesc i Albert Bassols Carbó per a instal·lar una línia de transport d'energia elèctrica, amb corrent trifàsica a la tensió de 25.000, des de la central de Llanàs a Argelaguer, amb ramal de La Canya a Olot, afectant els termes municipals de Llanàs, Freixenet, Camprodon, Sant Pau de Segúries, Sant Salvador de Vianya, Vall de Vianya, Begudà, Castellfollit de la Roca, Montagut, Palau de Montagut, Argelaguer i Olot.

Trobant-se vacant el càrrec de secretari suplent del Jutjat Municipal de Llagostera, s'anuncia la seva provisió mitjançant concurs.

El proper dia 17 dels corrents, a l'estatge de la Cambra Agrícola de l'Empordà, es celebrarà junta general de segona convocatòria de regants del Pantà de Crespià.

La reunió començarà a dos quarts de dotze del matí.

Ahir nit va produir-se un moment d'alarma amb motiu de sortir fum dels baixos de la casa número 7 del carrer del Progrés, on hi ha instal·lat l'establiment de carnisseria de l'industrial senyor Josep Pagès Valentí, el qual fou avisat a l'instant en llur dormitori de la Plaça de Sant Francesc.

En obrir-se l'establiment va comprovar-se que per excés de força s'havien encès les corretges i dinamo d'un motor elèctric que hi ha instal·lat en una petita nau de dita carnisseria, que serveix de cambra frigorífica i parat el motor va ésser tot seguit sofocat el foc.

Foren avisats en el moment de produir-se l'alarma i acudiren puntualment en dit lloc, per si fossin necessaris els seus serveis, els Caps del Cos de Bombers senyors Claret i Farroni, i també algun individu del mateix cos, no havent-hi hagut necessitat d'actuar.

No es produïren altres perjudicis que els propis de l'esmentat motor, i sense cap desgràcia personal, afortunadament.

El veí d'aquesta ciutat, Gaspar Jou, fa a mans de l'Alcaldia un moneder amb una quantitat en metall i una cadena amb un clauer amb sis claus, el qual serà lliurat a qui ho reclami.

Ahir a la tarda, el sergent de la guàrdia civil i dues parelles de cavall varen donar una forta batuda als gitanos que acampaven pels vòs de la Devesa, fent-los marxar amb direcció a altres pobles, i la guàrdia municipal també va expulsar-ne dues de la Font del Rei.

Els fets d'Olot ocorreguts el passat diumenge han estat interpretats de diferents formes. La setmana pròxima publicarem els discursos del primer Conceller Sr. Pi i Sunyer i del nostre Diputat i amic Sr. Dot-Arxé, pronunciats en el Parlament de Catalunya sobre els esmentats fets.

J. BALAGUER TORT
 ADVOCAT

Progrès, 12 - 1.er - 1.^a
 Telèf. 153 Girona

EXPRES-BAR

Situat a la Rambla - GIRONA - Telèf. 119

Begudes de les millors marques

Ressopons econòmics

OBERT NIT I DIA

Del 1.er d'octubre al 30 d'abril, temporada de marisc

Ostres-Percebes-Almejes-Gambes
 rebudes diàriament a les 5 tarda.

OCASIÓ

Piano elèctric, bon estat, que val tretze mil pessetes, es ven a preu de ganga. — Raó: Cafè Colonial, Cal-des de Malavella.

Servei a domicili i al major.

Dipòsit de vi de

Joan Moriscot

Ultònia, 5

GIRONA

VINS: Priorat, Múrcia, Alacant, Val-depenyas, Jumilla, Secuita, Vinebra.

Responent de la qualitat dels mateixos.

UN SOL FOC

Proporciona calefacció i aigua calenta a tota la casa

Amb la Calefacció **IDEAL CLASSIC** ja tenim resolt el problema del confort higiènic i econòmic. Per pocs diners podeu instal·lar-la a casa vostra, lliurant-vos, a la tardor i a l'hivern, del fred i de la humitat

Fascicles gratuïts

Bartomeu Agustí
 OLOT

Cerralleria artística

de

Bartomeu

Agustí

Direcció tècnica a càrrec de LL. NEBOT

Treballs de ferro forjat en general. Especialitat en portes ballestes, tubulars i ondulades, tribunes, làmpares i escales de cargol.

Olot

Esmolament de Navalles a la perfecció

VENDES DE TOTA CLASSE D'ARTICLES PROPIS PER BARBERIA. — GAVINETERIA FINA. GRAN ASSORTIT EN PERFUMERIA.

JOSEP SERRA

Argenteria, 10 - GIRONA

Comerciants agricultors

Abans de fer vostres compres a neu a visitar el nou Magatzem de grans i pinsos **Enèrgic**

Jacint Codina

No deixeu de fer una prova de els aliments concentrats **Enèrgic**, per Vaques, Vedelles, Porcs, Gallines i altre bestiar de corral. PRODUCTE NACIONAL AMB PATENT I MARCA REGISTRADA
 Passeig de Blai, n.º 31 **OLOT** Telèfon, n.º 113
 Casa central: VIC Rbla. Deballades, n.º 15 - Tel. n.º 192

Societat ANÓNIMA DE TRANSPORTES OLOT

Servei de Recader diari entre Olot i Barcelona i viceversa amb combinació de l' **Agència Arias**

PASSEIG DEL BORN, N.º 13

Telèfon, 13354

Es garanteix un **Servei Ràpid, Econòmic i Perfecte**. — Paquets entregats al vespre a Olot, a les nou del matí del dia següent són lliurats als consignataris de Barcelona, i així mateix els que són entregats a Barcelona fins a la una de la tarda, a les set de la mateixa arriben a Olot.

S'ADMETEN ENCARRECS A: **ANÓNIMA DE TRANSPORTES** (Carrer Antoni Llopis) i a les SUCURSALS: Plaça de la República, 11. - Telèfon, 48 i carrer de la Proa, 7 (ABANS «CASA SINGLA»)

A més, aquesta Societat compta amb un vagó diari de Sant Joan les Abadesses a Barcelona i viceversa, pel transport de mercaderies de **Petita Velocitat** que limita el temps en el trajecte a dos dies.

Cooperació
de Fundició
de ferro i metalls
OLOT
Carretera de Girona, 21
Treball esmerat i
preus mòdics.

FONDA DE RAMON ROVIRA

TELÈFON, 330

Ronda Dr. Robert, núm. 43
GIRONA

CALDERERIA I CALEFACCIÓ CENTRAL FUMISTERIA

Soldadura Autògena i Tall per oxigen
Instal·lació d'Aparells Sanitaris

de
PERE VALENTI FURTET

Calderers, 13 - GIRONA

CENTRE D'ESPECIFICS

UNIC A LA COMARCA

Els millors productes medicinals. - TOTS ELLS D'ORIGEN. - Unics de propietats
terapèutiques garantides.

Plaça de les Castanyes - GIRONA - Telèfon, 144

FARMACIA RIBAS

CAFÈS

CORNELLÀ

SUCRES
EMPAQUETATS

Girona

TELÈFON, 321

Radio Selecte

CLARION, **PHILCO**, FADA,
FERM i totes les marques, últims mo-
dels des de **4 pessetes setmanals**.

Carrer Olivo, 8 (davant camp d'Esports)

Bicicletes

LES MILLORS MARQUES A

4 pessetes 25 cèntims setmanals

SENSE ENTRADA

GIRONA

Casa Escatllar

APARELLS DE RADIO

"FADA"

FERRETERIA I BATERIA DE CUINA

OBJECTES PER A REGALS

LOCA SANITARIA

Rambla Llibertat, 28 - Mercaders, 6-7

Gràfiques
DARIUS
RAHOLA
Girona

CALÇATS MALARET

Vendes a l'engròs i detall

RAMBLA LLIBERTAT, 5

GIRONA